

from sketches in the possession of the late
cav. P. Prossalendi».

¶

ἄμα δὲ καὶ ἀρχαιοπρεπές, διὸ ἔδωκεν εἰς τὸν Προσαλέντην ἐντολὴν νὰ σχεδιάσῃ τὸν ἴματισμόν. Οὗτος συνίστατο ἐκ γιτωνίσκου, γλαυπύδος, πεδίλων ἑρυθρῶν καὶ ταῖνίας εἰς τὴν κεφαλὴν ἐν εἴδει στεφάνου. Τὸ δὲ γρῶμα διέφερε κατὰ τὰς σχολάς. Οἱ τῆς νομικῆς καθηγηταὶ καὶ τοῦ "Ἀρχοντος" (οὓς τις ἐκαλεῖτο ὁ πρύτανος) ἔφερον ἰοιδῆ γλαυπύδα, οἱ τῆς ἱστορικῆς ἵσανθὴν καὶ οἱ τῆς φιλοσοφικῆς κυκνῆν. Οἱ δὲ φοιτηταὶ, οἵτινες ἐκτόλουντο φιλόλογοι, ἔφερον ἐπίσης γιτωνίσκου, γλαυπύδα κυκνῆν καὶ πέτασον εἰς τὴν κεφαλὴν. Μόνον οἱ καθηγηταὶ τῆς θεολογικῆς σχολῆς, ὅντες ἴερεῖς, δὲν ἤστε ὑποχρεωμένοι νὰ περιβίλλωνται τὸ ἀρχαιοπρεπὲς τούτο ἀκαδημαϊκὸν ἔνδυμα.

'Αποθανόντος τοῦ Γύλιφορδ, κατηργήθη καὶ ὁ ἀναγραντισμὸς τῆς ἀκαδημαϊκῆς ταύτης στολῆς.

'Επειδὴ ὁ λόγος περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Γύλιφορδ, νομίζομεν καλὸν νὰ ὀναφέωμεν τὰ ἔτη, τὰ ὄποια ἡ κούσμαμεν ἀπὸ γέροντα, σύγχρονον τοῦ Προσαλέντη. 'Ο Γύλιφορδ εἶχε μεταβῆ ἐις τὴν Ἀγγλίαν. Ἐπέραν τινὰ ὁ Προσαλέντης εὐρισκόμενος μόνος καὶ ἕργαζόμενος, ἀκούει αὐτὴνς νὰ σημαίνῃ ὁ κωδωνίσκος, ἡ θύρα νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ εἰσέργεται εἰς τὰ λευκὰ ἐνδεδυμένος ὁ Γύλιφορδ. 'Ο καλλιτέχνης λιποθυμεῖ. "Οτε εἰσῆλθεν ὁ ὑπηρέτης καὶ εἶδεν σὺντὸν ἀκαδ. ἔχοντα ἔδραμε διὰ τὸν ἱκτρόν. Τὴν αὐτὴν ἐκείνην στιγμὴν τῆς τηλεπαθείας, ἀποθνήσκει ὁ μέγας εὐεργέτης τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων.

¶

Ἐις τὴν ζωγραφικὴν κατέγινεν ὁ Προσαλέντης ὁλιγώτερον τῆς γλυπτικῆς. Ἐφιλοτέχνησεν ὅμιας καλὰ ἔργα φραντασίας καὶ ἐπιτυχεῖς προσωπογραφίας, σωζόμενας ἐν Κερκύρᾳ.

'Η Ἰόνιος Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ Προσαλέντη, ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ παράστημα τῶν ἱπποτῶν τοῦ Ἐπτανησιακοῦ τάγματος τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1820.

'Ο Προσαλέντης ἀπέθανεν ἐν τῇ γενετείρᾳ τῇ 1 Φεβρουαρίου 1837, βληθεὶς ἐκ τῆς μεγάλης κοπώσεως καὶ ἀσθενείας, προελθούσης ὡς ἐκ τῆς εἰσπνοῆς τοῦ γαλοκού.

'Η κηδεία του ἐγένετο ἐπισήμως δημοσίᾳ διάπλη. Πολλοὶ ἔξερώνησαν ἐπικηδείους λόγους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἀσπώιος, καθηγητὴς τότε ἐν τῷ Κερκυραϊκῷ Πανεπιστημίῳ.

'Η Ἰόνιος Βουλὴ λαθοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκδουλεύσεις τοյ εὐεργέτου καλλιτέχνου ἐψήφισε μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ τριάκοντα ταλλήσων (180 δραχμῶν) εἰς τὴν γῆραν καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα του.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1837 τεῦχος καταστὰν τὴν σήμερον σπανιότατον, φέρον τὸν τίτλον: «Antiquities found in the Island of Ithaca lithographed

Εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Προσαλέντη δὲν ἐτέθη τὸ καλλιτεχνικὸν τάκτοντον. 'Ο υἱὸς αὐτοῦ Σπυρίδωρ, ἀποθανὼν εἰς Ἀθήνας τῷ 1876, ἤτο ζωγράφος. Ἐσπούδασεν εἰς Βενετίαν, προσεκλήθη δὲ νὰ οἰδάξῃ τὴν ζωγραφικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνεῖον. "Ἐχομεν ἔργα αὐτοῦ καλὰς προσωπογραφίας ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, ἀγιογραφίας καὶ ἄλλα. 'Αργήκε δύο υἱοὺς ἐπίσης ζωγράφους, τὸν Παῦλον μαζίτην τοῦ Μορέλη δράσκυται καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἀπογοληθέντα εἰς ἀνατολικὰ θέματα καὶ τὸν Αλμύλιον, ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ ἐν τῷ Βασιλικῷ Ναυτικῷ, διακριθέντα διὰ τὴν θαλασσογραφίας του.

Σ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

ΕΝΔΥΜΙΟΝΑΣ

Τὸ βραδυνὸν καθάριο φῶ, στῶν δέντρων τὰ κλωνάρια ἀργά, ὃ Σελήνη, σεάλαβες; καὶ τύλιξες ἀνάριψι στὸν μελικῷ τὸν πέπλο σου, δύνηφη ἀγνὴ τοῦ Ἀπείρου κάθει καὶ μέρος τοῦ ὄνειρου καὶ πόθο μυστικό.

Κ' εἶδες τὸν κύκνο τὸν λευκὸν νὰ πλέῃ ἀργά στὴ λίμνη, καὶ ἀντίχησαν ἀπ' τὸ ναὸν θεῖον τῆς Ἀγάπης ὕμνοι. Καὶ νὰ ἔνας νιός ὑπέροχας στοῦ ναοῦ τὰ σκαλοπάτια πούγγει κλειστά τὰ μάτια στὸν ὑπνὸν τὸν γλυκό.

Παρόμια μαγικὴ διμορφιά στὴ γῆ ποτὲ δὲν εἶδες, τὸ πλᾶσμα ἔχει τὸ ἀνθρώπινο στὴν κόμη τοῦ ἥμιου [ἀχτίδες].

Στὸ ἀντίκρυνσιά σου ἔξηπνησε γιατὶ νὰ καρδιά μας [νόιώθει].

νὰ τῆς μιλοῦν οἱ πόθοι
καὶ οἱ ἀλαργιγοὶ καῦμοι.

Τὸν κάλεσες νάρθη μ' ἐσὲ στὰ μακρινὰ ταξίδια, στὸν ἀπείρον τίς ξεφάντωσες, καὶ ἔτσι νὰ ζῇ στὴν ἴδια καρδιὰ τοῦ Ὄνείρου, ποῦ ἀπαρτα κάθει καρδιὰ ζητάει, μά αὐτὴν ψηλά πετάει καὶ χάνεται γοργή.

Τὴν θείκην ἀγάπη σου δὲ νιός καταφρονάει, δὲν θέλει ν' ἀγαπήσῃ ἐσέ.—«Γιά μὲ νὴ ζωὴ περιάνει εὐτυχισμένη, ξέγνοιαστη στὸ ησυχο σύντο λημέρι, ποιο πράγμα θὰ μισθέῃ καρά πλιὸντος;

Τὰ λόγια του μὲς στὴν καρδιὰ τάνοιωσες σὰν μικαῖτι μὰ νὴ θείκη σου ἐκδίκησῃ νὰ τιμωρήσῃ ξέρει, στὸν ὑπνὸν τὸν ἀξέπνητο τοῦ σφάλισες τὰ μάτια, στοῦ ναοῦ τὰ σκαλοπάτια αἰώνια ἂς κοιμηθῆ.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ